

Til § 8.

Spørgsmaalet om Betegnelse af Gødningsstoffer er overordentlig vanskeligt, idet det paa den ene Side bør tilstræbes at forhindre Anvendelse af rene Fantasinavne, der intet angiver om den paagældende Gødningsart („Brillantgødning“), og paa den anden Side vil de eksakte Navne ofte være for lange og tunge („Kalciumkarbonat-Ammoniumnitrat“).

Gødningsstoffer, der kun indeholder eet Plantenæringsstof eller i alt Fald kun forhandles med Angivelse af eet Plantenæringsstof, er den ganske overvejende Mængde af de Gødningsstoffer, der fremkommer paa det danske Marked. For disse Gødningers Vedkommende er Navnene dog som Regel simple, og de foreslaaede Bestemmelser tager da ogsaa Sigte herpaa, idet de gammelkendte Gødningsstoffer vil kunne beholde deres hidtidige Navne (Svovlsur Ammoniak, Kalksalpeter, Benmel o. s. v.).

De foreslaaede Bestemmelser om Navneangivelse er i fuld Overensstemmelse med den Sædvane, der foreligger paa dette Omraade.

Den her omhandlede Gruppe kan meget vel indeholde flere Næringsstoffer, men det afgørende er, at disse Gødningsstoffer kun sælges som indeholdende et enkelt Plantenæringsstof. For det tyske Kalkammonsalpeter f. Eks., der indeholder Næringsstoffet Kvælstof og Grundforbedringsmidlet kulsur Kalk, maa Sælgeren selv afgøre, hvorvidt han vil udbyde en ren Kvælstofgødning, og i saa Fald er en Fremhæven af det praktisk betydningsløse Indhold af kulsur Kalk ulovlig, eller hvorvidt han vil udbyde en Blandingsgødning med Talbetegnelsen 20-0-0, jfr. § 9.

Til § 9.

Betegnelsen af Gødninger, der indeholder mere end eet Plantenæringsstof, frembyder større Vanskeligheder. Dels vil det af rent sproglige Grunde være vanskeligt at finde et passende kort og karakteristisk Navn, dels er det særligt inden for denne Gruppe, at de „Gødninger“, for hvis Vedkommende en Lovgivning er paakrævet, findes og kan ventes at forekomme. Dog findes der ogsaa inden for denne Gruppe særdeles gode og i enhver Henseende anbefalelsesværdige Gødninger.

Denne Gruppe af Gødningsstoffer, har man foreslaaet, skal føre Betegnelsen Blandingsgødning. Ganske vist har denne Betegnelse en odios Klang, da Blandingsgødning gennem mange Aar næsten altid har været identisk med værdiløs Gødning, men

netop derved ligger der i denne Betegnelse en Opfordring til Køberen om at være paapasselig. De virkelig gode Blandingsgødninger vil Betegnelsen sikkert ikke genere, ligesom det ogsaa maa erindres, at Blandingsgødning kun sælges i smaa Mængder og vel fortrinsvis til Købere, der ikke er særlig kendt med Gødningsstoffer.

Efter Ordet „Blandingsgødning“ skal følge Navnet, der skal dannes efter samme Regler som for Gødninger med kun eet Næringsstof. Til yderligere Betryggelse for Køberen er foreslaaet, at den amerikanske Talbetegnelse paa Gødningen skal bringes til Anvendelse. Denne Talbetegnelse vil hurtigt kunne vise selv den kun lidt gødningskyndige Køber, hvem der her navnlig maa tages Hensyn til, hvorledes Beskaffenheden af den falbudte Vare er, ligesom Talbetegnelsen vil være en Fordel for de gode Blandingsgødninger, der gennem denne paa fordelagtig Maade vil fremhæves fremfor de daarlige eller værdiløse.

Da Blandingsgødningerne ofte indeholder Næringsstofferne i tungt opløselige og for Planterne lidet værdifulde Forbindelser, og da Formaålet med Talbetegnelsen er at vejlede Køberen med Hensyn til Gødningens Indhold af virksom Plantenæring, er det foreslaaet, at det Indhold af Plantenæringsstof, der angives gennem Talbetegnelsen, skal bestemmes gennem Analysemetoder, der fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri. I Øjeblikket vil det f. Eks. være naturligt, at Talbetegnelsen modsvarer vandopløseligt Kvælstof, vandopløselig + citratopløselig Fosforsyre og vandopløselig Kali. Men da der kan fremkomme nye Blandingsgødninger, hvor Talangivelsen efter de nu anerkendte Vurderingsprincipper for Næringsstoffer kan virke uhensigtsmæssigt, foreslaas det, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsætter de Analysemetoder, efter hvilke Talbetegnelsen sker.

En god Gødning som Nitrophoska skal efter Forslaget, og saafremt ovenstaaende Vurderingsprincipper lægges til Grund, føre Talbetegnelsen 15-18-15, medens en Blanding af Horn- og Benmel skal føre Talbetegnelsen 0-10-0. Det kan tilsyneladende være uretfærdigt, at der i Talbetegnelsen for Horn-Benmel ikke tages Hensyn til dens Indhold af Kvælstof. Gødningen har til et vist Brug (Potteplanter, Væksthuse) sin fulde Berettigelse, men Kvælstoffet er meget langsomt virkende og f. Eks. til Landbrugsafgrøder praktisk taget værdiløst. Da saadan Gødning altid sælges emballeret, vil Indholdsangivelsen paa Sække,